

॥ खंड ०२ ॥
 ॥ ओवी नं. ३७ ॥
 ॥ चतुर्पता नाम गाईची ओवी ॥
 ॥ मुळवरची ओवी ॥

॥ माझी नामगाय बरी हो ॥

या ओवीची पलट ओवी खंड०७/ओवी-११ मध्ये दिलेली आहे.

- ॥ माझी नाम गाय बरी हो । पृथ्वा घाले हद्यी ।
 माझी नाम गाय बरी हो । हे होय पुर्विस्ताची दोरी ।
 माझी नाम गाय बरी हो । सोयम्, नांदे या घरी ॥
- ॥ गायीचे तीन पाय । तिनखुम्मी उभे आहे ।
 या गायीचा, चवथा पाय । यवगावर सावथ आहे ॥
- ॥ सावध आहे, यवगा वरी । कार केला, या भुम्मेवरी ।
 कार केला, भुम्मेवरी । या गाई ची, गाही खरी ॥
- ॥ गायीच्या, पोटी आहे केवळ । पृथ्वीत वसवलं गोकुळं ।
 महाराज राखे हो गाई । याहीनं तारली नरदेही ॥
- ॥ गायीचा, शकुन खासा । वेल वाढवलां मानवाचा ।
 दिवस आला, यवगाचा हो । करोडो वर्षे आयुष्याचा ॥
 करोडो वर्षे आयुष्याचा । सत्य शकुन आहे गाईचा ॥

- ॥ आमच्या हाती काही नाही । आम्ही, जडलो तुम्हा पायी ।
 देवा श्रीकृष्णा, राखे हो गाई । बहु दयाहो गाही ।
 देवा श्रीकृष्णा, दयाहो गाही । त्वां तारली नरदेही ॥

भजने :-

- ॥ ऐसे कैक झाले बेर्हमान । याहीची पुस घेर्हन ।
 जे नाही होणार बेर्हमान । त्याहीला नामी सांभाळनं ॥

॥ ओवी नं ३७/२ ॥

- ॥ सकाळच्या प्रहरी -गाईची ओवी ॥
- ॥ सकाळच्या प्रहरी, गाय सोडली । पहा त्या प्राण्यानं ।
 होत शेत, जवळ गाय । गेली धावुनं ॥
- ॥ कुणब्याची/शेतक-याची, नजर पडली । गाय आणली कलावुनं ।
 बिना चा-या, वाचुन गाय । ठेवली बांधुनं ॥
- ॥ गाय होती, गर्भार माय । कंठी दाटला प्राणं ।
 एका जीवा, माग दोन । जीव गेले मरुनं ॥
- ॥ घरची नार, गर्भार सारं । सुर पोटी उठले ।
 एका जीवा, बद्दल जीव । चौघाचे गेले ॥ ०४ ॥
- ॥ कुणब्याला/शेतक-याला, विटाळ पडला । गेला घर सोडुनं ।
 गंगे तिसी, येवुन त्याहीनं । केलं पिंडदानं ॥ ०५ ॥

भजने :-

- ॥ देव आला, हो धावुन । या बाळाचा, आकांत पाहुनं ॥
 ॥ ज्ञान/अमृत गंगा भरली । यामध्ये आंघोळ, या बाळाची झाली ॥
 ॥ ज्ञान गंगोची उकळी । निर्मळ झाली, या बाळाची देही ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥